

3.3.1. Den kompetente myndighed

Efter artikel 3 i forslaget til rammeafgørelse skal hver medlemsstat udpege en eller flere myndigheder, der har kompetence til at behandle anmodninger om fuldbyrdelse af europæiske bevissikringskendelser. Rammeafgørelsen stiller herudover ikke særlige krav til fuldbyrdelsesmyndigheden.

Efter de gældende regler i § 49, stk. 1, træffes afgørelser om fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser af retten på begæring af anklagemyndigheden, medmindre anklagemyndigheden finder, at fuldbyrdelse bør afslås. Afgørelsen om afslag træffes i så fald af justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil.

Efter stk. 2 indbringes sagen af anklagemyndigheden for byretten på det sted, hvortil sagen har tilknytning, dvs. hvor bevismaterialet befinder sig, eller hvor den, som materialet angår, bor.

Som nævnt ovenfor i lovforslagets afsnit II, pkt. 2, omfatter den europæiske bevissikringskendelse bevismateriale, som kan tilvejebringes ved ransagning, beslaglæggelse eller edition. Justitsministeriet er af den opfattelse, at hensynet til retssikkerheden taler for, at ingen her i landet udsættes for et straffeprocessuelt tvangsindgreb, uden at indgrebets lovlighed som udgangspunkt først er prøvet af en (dansk) domstol. Fuldbyrdelse af et efterforskningskridt, såsom ransagning af et privat hjem, kan have stor betydning for den, som indgrebet retter sig imod. Det fremgår endvidere af grundlovens § 72, at husundersøgelse, beslaglæggelse og undersøgelse af breve og andre papirer samt brud på post-, telegraf- og telefonhemmeligheden, hvor ingen lov hjemler en særegen undtagelse, alene må ske efter en retskendelse.

Justitsministeriet finder således, at den nuværende ordning for fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser også bør anvendes ved fuldbyrdelse af bevissikringskendelser, og det foreslås derfor, at domstolene og anklagemyndigheden, det vil sige politidirektørerne, statsadvokaterne, Rigsadvokaten og Justitsministeriet, udpeges som de kompetente myndigheder i Danmark for så vidt angår fuldbyrdelse af europæiske bevissikringskendelser. Justitsministeriet har derfor til hensigt at underrette Rådets Generalsekretariat herom.

Efter rammeafgørelsens artikel 4, stk. 4, kan en europæisk fuldbyrdelse imidlertid tillige omfatte resultatet af andre tvangsindgreb end ransagning, beslaglæggelse eller edition, når bevismaterialet er i fuldbyrdelsesmyndighedens besiddelse før udstedelsen af kendelsen. Hvis materialet er indhentet ved hjælp af et forudgående tvangsindgreb, vil dette kun

kunne være sket under iagttagelse af retsplejelovens almindelige regler for tvangsindgreb, herunder om domstolskontrol, og der er derfor ikke behov for at indføre særlige regler om domstolskontrol ved en efterfølgende videregivelse af materialet til myndighederne i en anden medlemsstat. I den forbindelse bemærkes også, at der heller ikke efter hidtidig praksis sker en forelæggelse for domstolene i forbindelse med videregivelse af materiale til andre lande som led i retshjælpssamarbejde, når det pågældende materiale allerede er i vedkommende danske myndigheds besiddelse.

Der foreslås på den baggrund indsat et nyt stykke i § 49 (stk. 2), der indebærer, at det vil være anklagemyndigheden, der skal træffe afgørelse om fuldbyrdelse eller afslag, hvis det bevismateriale, som bevissikringskendelsen omhandler, allerede er i anklagemyndighedens besiddelse eller ville kunne tilvejebringes af anklagemyndigheden uden retskendelse til brug for en tilsvarende dansk straffesag. Uanset, om anklagemyndigheden måtte finde grundlag for at meddele afslag eller gennemføre fuldbyrdelse af en europæisk bevissikringskendelse i disse tilfælde, skal sagen således hverken forelægges retten eller Justitsministeriet, inden afslag kan meddeles, eller fuldbyrdelse kan gennemføres.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15, samt bemærkningerne hertil.

3.3.2. Fremgangsmåden ved fuldbyrdelse, frister mv.

Som nævnt ovenfor er det Justitsministeriets opfattelse, at det på samme måde som ved EU-beslaglæggelseskendelser bør være domstolene, der træffer afgørelse om fuldbyrdelse af europæiske bevissikringskendelser, når fuldbyrdelsen vil indebære tvangsindgreb. Efter lovforslaget træffes afgørelse om fuldbyrdelse af bevissikringskendelser derfor af retten på anklagemyndighedens begæring. Retten skal i den forbindelse primært påse, om betingelserne for fuldbyrdelse af bevissikringskendelsen er opfyldt. Grundlaget for afgørelsen i udstedelsesstaten kan derimod ikke efterprøves. Det svarer til den nuværende ordning for fuldbyrdelse af EU-beslaglæggelseskendelser.

Det følger endvidere af forslaget til § 49, stk. 2 og 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, at afgørelser om fuldbyrdelse af bevissikringskendelser kan træffes af anklagemyndigheden, i det omfang kendelsen vedrører bevismateriale, som anklagemyndigheden allerede er i besiddelse af eller ville kunne tilvejebringe uden retskendelse til brug for en tilsvarende dansk straffesag, og at afslag skal træffes af Justitsministeriet eller den, der bemyndiges dertil, hvis anklagemyndigheden